

Mál nr. 309/2009

M
og
vátryggingafélagið v/ málskostnaðartryggingar í fjölskyldutryggingu
og
vátryggingafélagið Y v/ málskostnaðartryggingar í fasteignatryggingu.

Ágreiningur um bætur úr málskostnaðartryggingu.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 4.9.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf Y, dags. 7.9.2009.
3. Bréf X, dags. 16.9.2009.

Málsatvik.

Með kaupsamningi, dags. 13.5.2005, keypti málskotsaðili M tiltekið einbýlishús. Hún fékk eignina afhenta 15.6.2005 og afsal var gefið út 5.8.2005. Um það leyti virðist M hafa orðið vör við galla í eigninni. Þann 11.8.2005 rituðu M og seljendur í dagbók fasteignasala, er annaðist sölu eignarinnar, undir bókun er laut að leka í stofu. Var bókunin þess efnis að seljendur ætluðu að hafa samband við málningarþjónustu til að láta þetta meðfram stofugluggum. Frekari galla mun svo hafa orðið vart í eigninni. Fékk M skoðunarmann til að taka út það sem áfátt var talið við eignina. Matsgerð skoðunarmannsins er dagsett í júní 2009. Þann 27. júlí 2009 ritaði lögmaður M seljendum bréf þar sem gerð var grein fyrir niðurstöðum matsgerðarinnar og þeim göllum sem M taldi vera á eigninni. Í því skyni að leysa málið utan réttar boðaði lögmaður M seljendurna til fundar á starfsstöð sinni þann 5.8.2009 til viðræðna um lausn málsins. Seljendur munu ekki hafa mætt á hinn boðaða fund né tilkynntu forföll.

M hafði í gildi hjá vátryggingafélaginu X frá 16.6.2005 til 1.3.2006 fjölskyldutryggingu, sem fól m.a. í sér málskostnaðartryggingu vegna fasteignarinnar. Frá 1.3.2006 mun M hafa haft í gildi fasteignatryggingu hjá vátryggingafélaginu Y. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að frá þeim tíma hafi M á grundvelli þessarar vátryggingar haft í gildi hjá Y málskostnaðartryggingu sem tók til fasteignarinnar. M leitaði bæði til X og Y varðandi greiðslur úr málskostnaðartryggingu vegna fyrirhugaðrar málsóknar á hendur seljendum fasteignarinnar.

X hafnaði bótaskyldu á þeirri forsendu að samkvæmt vátryggingarskilmálum sé skilyrði bótaskyldu að réttarágreiningur hafi komið upp á milli aðila á þeim tíma sem vátryggingin var í gildi. Þá geti bótaskylda einnig stofnast ef þeir atburðir eða atvik sem liggja til grundvallar kröfunni hafa gerst á meðan vátryggingin var í gildi og ekki séu liðin fjögur ár frá atburðinum eða atvikinu. Hins vegar sé ekki við annað atvik að miða í þessu sambandi en dagsetningu kaupsamnings þann 13.5.2005 og því meira en fjögur ár liðin frá því atviki, þegar krafa um viðurkenningu var sett fram með bréfi, dags. 17.7.2009.

Bótaskyldu var ennfremur hafnað af hálfu Y þar sem ekki séu uppfyllt skilyrði 7. gr. skilmála fyrir réttarástoðartryggingu fasteignatryggingarinnar, en samkvæmt því ákvæði sé hægt að óska eftir réttarástoð ef vátryggingin er í gildi þegar ágreiningur kemur upp og að hún hafi verið í gildi í að minnsta kosti tvö samliggjandi ár. M hafi fengið eignina afhenta í lok júnímánaðar 2005 og ágreiningur verði með aðilum skömmu síðar og virðist í því efni vera vísað til þeirrar bókunar sem aðilar rituðu undir hjá fasteignasalanum þann 11.8.2005. Skilyrði vátryggingarinnar hafi því ekki verið uppfyllt, þar sem vátryggingin hafði ekki verið í gildi þegar ágreiningur varð.

Álit.

Í máli þessu liggja ekki fyrir vátryggingarskilmálar, sem vísað er til af hálfu X og Y þegar þau hafna kröfum M. Við úrlausn málsins verður því að byggja á þeim skilmálaákvæðum sem hvort félag gerir grein fyrir í bréfum sínum til nefndarinnar.

Samkvæmt því sem liggur fyrir í máli þessu og gerð hefur verið grein fyrir hér að framan verður að líta svo á að réttarágreiningur, sem uppi er milli M og seljenda húseignarinnar, verði rakinn til þess atviks er kaupsamningur var gerður þann 13.5.2008 um söluna. Bókun sem aðilar undirrituðu hjá fasteignasala þann 11.8.2005 fól ekki í sér að með þeim hefði risið réttarágreiningur heldur þvert á móti samkomulag um að seljendur ætluðu að fá málningarþjónustu til að þetta meðfram gluggum í stofu. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að ágreiningur með aðilum hafi í reynd orðið ljós fyrir en seljendurnir mættu ekki til fundar með lögmanni M þann 5.8.2009 né svöruðu á annan hátt bréfi lögmannsins frá 27.7.2009. Engu að síður verður að ætla að M hafi þegar gert sér grein fyrir að um réttarágreining væri að ræða þegar lögmaður hennar tilkynnti með bréf til Y þann 8.7.2009 um fyrirhugaða málsókn á hendur seljendunum og óskaði eftir afstöðu félagsins til bótaskyldu úr réttarástoðartryggingunni. Að öllu virtu þykir við það mega miða að ágreiningur hafi fyrst risið með aðilum eftir að fyrrgreind matsgerð lá fyrir í júní 2009 en áður en bréf lögmanns M til Y var sent þann 8.7.2009.

Réttarágreiningur sá, sem fjallað er um í máli þessu, kom upp samkvæmt því sem hér að framan greinir þremur árum og um fjórum mánuðum eftir að málskostnaðartryggingin hjá X féll úr gildi. Þá verður réttarágreiningurinn rakinn til atviks sem varð áður en vátryggingin tók gildi, jafnframt sem meira en fjögur ár voru liðin frá atvikinu þegar krafist var viðurkenningar á bótaskyldu úr vátryggingunni. Verður því að fallast á það með X að M eigi ekki rétt til bóta úr málskostnaðartryggingu þeirri sem í gildi hafði verið hjá því félagi.

Þegar mið er tekið af því sem að framan greinir varð réttarágreiningurinn staðreyndur síðari hluta júní eða í byrjun júlí 2009. Þá var í gildi réttarástoðartrygging hjá Y á grundvelli fasteignatryggingar sem M hafði hjá félaginu. Vátryggingin hafði þá einnig verið í gildi í meira en tvö samliggjandi ár. Eins og mál þetta liggur fyrir telst M því eiga kröfu til bóta úr málskostnaðartryggingu þessari vegna hinnar fyrirhuguðu málsóknar gegn seljendum fasteignarinnar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu hjá Y

Reykjavík, 13. október 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.